

[Bernhard Baunsgaard.]

jorden. Det er naturligt at opfatte denne ekstragevinst som samfundsskabt, og så kan samfundet også med megen ret kræve sin andel — i hvert fald med større ret end den, der ofte ligger til grund for vore beskatningsformer.

Vi har derfor valgt at udforme vort forslag sådan, at vi som reguleringsfaktor i stedet for de faste procentsatser, man har i den nuværende lov (6 pct. pr. år siden købet), går over til en pristalsregulering. Vi foreslår, at man benytter reguleringspristallet for januar kvartal i såvel købs- som salgs-året, og mener, at man dermed får et helt anderledes smidigt instrument end en stiv 6 pct. regel, der i princippet ikke bliver bedre eller rigtigere, selv om man følger regeringsforslaget og forhøjer den til 9 pct. årlig, eventuelt med tillæg af rentes rente.

Endvidere går vort forslag ud på at ændre det nugældende faste tillæg på 30 pct. til et ikke fast, men efter prisudviklingen variabelt fribeløb, som under alle omstændigheder går fri for beskatning. Vi har med udgangspunkt i januarpristallet for 1974 sat dette fribeløb til 125.000 kr., og dette vil sige, at det allerede i januar 1975 er på et sted omkring 140.000 kr.

Ved at vælge et sådant fast fribeløb for alle ejendomshandler tilgodeser man i langt højere grad end nu handelen med små og mellemstore landbrugsejendomme, hvor beskatningen som allerede nævnt i de fleste tilfælde kun fremkommer, fordi de hidtil gældende regler ikke har kunnet holde trit med prisniveauet. Det skulle man opnå efter vort forslag, når både de årlige reguleringer og det omtalte fribeløb løbende forhøjes i takt med pristallet.

Der har især været anket over, at lovens udgangspunkt i 13. almindelige vurdering pr. 1. august 1965 var særlig utilfredsstillende for de landbrugsejendomme især i Nord- og Vestjylland, hvor denne vurdering gennemsnitlig lå på et for lavt niveau. Vort forslag vil i helt anderledes grad end den gældende lov, men også i mange tilfælde mere end regeringsforslaget, tilgodese disse ejendomme. Således vil alle ejendomme med en ejendomsværdi på op imod 200.000 kr. — og det var en høj vurdering i 1965 — blive bedre stillet efter vort forslag og gå

fri for beskatning eller kun blive beskattet i ringe omfang, selv om der sælges til de gældende relativt høje priser på landbrugs-ejendomme.

Vi har dog indføjet det forbehold, at ejendommen skal have været i sælgerens eje i 7 år, før han kan blive godskrevet det fulde fribeløb på nu godt 140.000 kr. Har besiddelsestiden været kortere, nedsættes fribeløbet tilsvarende. Såkaldte „hurtige handler“ har ikke det samme krav på hensyntagen som de tilfælde, hvor en ejendom i mange år har været i sælgerens besiddelse.

Med disse ændringsforslag tilsigter vi at gøre loven om særlig indkomstskat mere smidig på nogle punkter, hvor den erfaringsmæssigt har virket mod sin hensigt. Men vi vil ikke dermed hævde, at denne lov nu bliver ideel både i form og indhold. Tværtimod må det stadig erkendes, at det er en indviklet og for ikke-skatteteknikere nærmest uforståelig lov, der bærer tydeligt præg af at være blevet til ved, at man næsten hvert år siden 1958, hvor den første lov fremkom, har sat lap på lap. En forenkling kunne derfor være ønskelig, og samtidig ville det nok også være på sin plads at få nærmere rede på, om denne lov virker lige- ligt i forhold til de forskellige former for fortjeneste på forskellige kapitalgoder. Jeg har nævnt uligheden mellem parcelhuse og erhvervs-ejendomme, og jeg kunne yderligere fremhæve beskatningen af goodwill, hvor det forekommer at være en skævhed, at man ikke foretager nogen prisregulering på samme måde, som man hele tiden har gjort det for den faste ejendoms vedkommende.

I denne omgang gælder det imidlertid om at få en hurtig lovændring gennemført på det punkt, hvor skoen trykker hårdest. Og derfor opfordrer jeg til, at vort forslag til ændret regulering af anskaffelsessummen kommer til behandling sammen med regeringsforslaget. Og jeg anbefaler, at man vælger vor løsning.

Til slut skal jeg kun endnu en gang understrege, at disse ændringer ikke løser alle problemer vedrørende den særlige indkomstbeskatning, og jeg skal opfordre finansministeren til at nedsætte et særligt udvalg vedrørende andre sider af denne beskatning. Et forslag herom er allerede fremsat af Erhvervenes Skattese-kretariat.